

आद्यः प्रकीर्त्तितो राजन् सर्वपापप्रमोचनः । नृगो ययातिर्नृजपो यदुः पूरुष वीर्यवान् ।
 मागरो धुन्दुमारोऽथ दिलीपश्च प्रतापवान् । कृशाश्वो यौवनाश्वश्च चित्राश्वः सत्यवांस्तथा । ०६७५
 दुश्मन्तो भरतश्चैव चक्रवर्त्ती महामनाः । च्यवनो जनकश्चैव तथा धृष्टरथा नृपः ।
 रघुर्नरवरश्चैव तथा दशरथो नृपः । रामो रालसहा वीरः शशविन्दुर्भगीरथः ।
 हरिश्चन्द्रो मरुत्तश्च तथा दृढरथो नृपः । महोदयो ह्यलर्कश्च ऐलश्चैव नराधिपः ।
 दक्षोऽम्बरीषः कुकुरो रेवतश्च महायशः । कुरुः संवरणश्चैव मान्धाता सत्यविक्रमः ।
 मुचुकुन्दश्च राजर्षिर्जुहोर्विसेवितः । आदिराजः पृथुर्वेन्यो मित्रभानुः प्रियङ्करः । ०६८०
 त्रसदस्तुस्तथा राजा श्वेतो राजर्षिसत्तमः । महाभिषश्च विख्यातो निमीराजा तथाऽष्टकः ।
 आयुः क्षुपश्च राजर्षिः कश्यपश्च नराधिप । प्रतर्दनो दिवोदासः सुदासः कोशलेश्वरः ।
 ऐलो नलश्च राजर्षिर्मनुश्चैव प्रजापतिः । हविषश्च पृषङ्गश्च प्रतीपः शान्तनुस्तथा ।
 अजः प्राचीनवर्हिश्च तथेच्छाकुर्महायशः । अनरण्यो नरपतिर्जानुजश्चैव च ।
 कक्षसेनश्च राजर्षिर्च चान्ये नानुकीर्त्तिताः । कल्यमुत्याय यो नित्यं सन्ध्ये देऽस्तमयोदये । ०६८५
 पठेच्छुचिरनावृत्तः स धर्मफलभागभवेत् । देवा देवर्षयश्चैव स्तुता राजर्षयस्तथा ।
 पुष्टिमायुर्धनः स्वर्गं विधास्यन्ति ममेश्वराः । मा विघ्नं मा च मे पापं मा च मे परिपन्थिनः ।
 ध्रुवो जयो मे नित्यं स्यात् परत्राय शुभा गतिः ।
 इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि आनुशासनिके पर्वणि वंशानुक्तं तत्तने पञ्चषष्ठ्यधिकशतोऽध्यायः ॥ १६५ ॥
 ॥ जनमेजय उवाच ॥ शरतल्पगते भीष्मे कौरवाणां धुरन्धरे । शयाने वीरशयने पाण्डवैः समुपस्थिते ।
 युधिष्ठिरो महाप्राज्ञो मम पूर्वपितामहः । धर्माणामागमं श्रुत्वा विदित्वा सर्वसंशयान् । ०६९०
 दानानाञ्च विधिं श्रुत्वा च्छिन्नधर्मार्थसंशयः । यदन्यदकरोद्विप्र तन्मे शंसितुमर्हसि ।
 ॥ वैशम्पायन उवाच ॥ अभून्मुहूर्त्तं स्तिमितं सर्वं तद्राजमण्डलं । तुष्णींभूते ततस्तस्मिन् पटे चित्रमिवापिंतं ।
 मुहूर्त्तमिव च ध्यात्वा व्यासः सत्यवतीसुतः । नृपं शयानं गाङ्गेयमिदमाह वचस्तदा ।
 राजन् प्रकृतिमापन्नः कुरुराजो युधिष्ठिरः । सहितो भ्रातृभिः सर्वैः पार्थिवैश्चानुयायिभिः । ०६९५
 उपास्ते त्वां नरव्याघ्र सह कृष्णेन धीमता । तमिमं पुरयानाय समनुज्ञातुमर्हसि ।
 एवमुक्तो भगवता व्यासेन पृथिवीपतिः । युधिष्ठिरं सहामात्यमनुजज्ञे नदीसुतः ।
 उवाच चैनं मधुरं नृपं शान्तनवो नृपः । प्रविशस्व पुरीं राजन् व्येतु ते मानसो ज्वरः ।
 यजस्व विविधैर्यज्ञैर्बर्कनैश्चाप्तदक्षिणैः । ययातिरिव राजेन्द्र श्रद्धादमपुःसरः ।
 क्षत्रधर्मरतः पार्थ पितृन् देवांश्च तर्पय । श्रेयसा योऽप्यसे चैव व्येतु ते मानसो ज्वरः ।
 रञ्जयस्व प्रजाः सर्वाः प्रकृतीः परिशान्तय । सुहृदः फलसत्कारैरर्चयस्व यथार्हतः । ०७००
 अनु त्वां तात जीवन्तु मित्राणि सुहृदस्तथा । चैत्यस्थाने स्थितं वृक्षं फलवन्तमिव द्विजाः ।
 आगन्तव्यञ्च भवता समये मम पार्थिव । विनिवृत्ते दिनकरे प्रवृत्ते चोत्तरायणे ।